

Jeg skulde meget ønske, at vi ved Hjælp af Lovgivningsmagten kunde faa Kødkontrollen ordnet paa en anden Maade, end vi have den i Øjeblikket. Jeg indrømmer, at der er stor Usikkerhed til Stede, og dette, at den ene Kommune ikke anerkender den anden Kommunes Kontrol, skaber, det indrømmer jeg, Usikkerhed, maaske Forbitrelse hos Producenterne, Forhandlerne o. s. v. Jeg skulde meget ønske at komme bort fra dette, men jeg kan ikke indse, at det lader sig gøre ved et Lovforslag, der er bygget paa saa ensidige Principper som det foreliggende.

Rasmus Hansen: Jeg vil først udtale, at jeg ikke er i Stand til at følge den Henviſning, der blev udtalt af Ordføreren for Forslagsstillerne (Krabbe), om ved Behandlingen af dette Forslag at fortsætte der, hvor Udvalget slap i Fjor. Jeg var nemlig ikke i Fjor Medlem af det nedsatte Udvalg, og følgelig sidder jeg ikke inde med de Oplysninger som de, der vare Medlemmer af Udvalget i Fjor, have modtaget.

I Modſætning til den sidste ærede Taler vil jeg rette en Tak til Forslagsstillerne for dette Forslags Fremkomst, og jeg vil udtale det Haab, at Forslaget eller rettere Anerkendelsen af dette Forslags Princip maa føre til, at vi i Aar kunne komme til en heldig og fornuftig Ordning af hele dette Spørgsmaal. Jeg antager, at vi alle ere klare over, at som det gaar nu under de forældede Former paa dette Omraade, kan det ikke blive ved at gaa. Den Form, hvorunder Kødkontrollen udøves her i Landet, gør denne Sag til et meget mærkeligt Fænomen, som man vanskelig kan undgaa at blive i høj Grad forbavset over. Vi have nemlig her i Landet for Tiden to Former for Kødkontrol, en Statskontrol og en kommunal Kontrol. Statskontrollen er oprettet ved Lov af 22. Marts 1897, og den er senere udvidet ved Loven af 24. April 1903. Den kommunale Kødkontrol hviler paa Sundhedsvedtægter, som første Gang bleve fastsatte ved Lov af 12. Januar 1858 og senere bleve udvidede 1868. Hensigten med Statskontrollen er klar og tydelig nok, nemlig at der her fra Landet ikke skal udføres andet end sundt og friskt Kød, Kød, som i enhver Henseende er tjenligt til Menneskeføde. At dette Princip er rigtigt, er noget, som siger sig selv. Dersom man her fra Landet udførte usunde eller fordærvede Kødvarer, vilde det i høj Grad straffe sig, for saa vilde det Marked, vi nu have

vundet os i Udlandet, sikkert faa et Knæk, og vort Renomme vilde selvfølgelig derved tabe sig. Derfor tror jeg, at vi alle kunne være klare over, at Statskontrol med Hensyn til Udførsel af Kød og Kødvarer her fra Landet er en fornuftig og fuldstændig nødvendig Foranstaltning. Den kommunale Kontrol, som findes i Købstæderne her i Landet, er en Slags Lokalkontrol, og Hensigten med den er ogsaa god nok, navnlig har den været god nok fra Begyndelsen af. Hensigten har været, at Byernes Befolkning ikke skulde blive narret ved, at der i Byen indførtes og forhandles usundt og fordærvet Kød, og det var, som det skulde være, men det har udviklet sig til noget mere. Forholdene have udviklet sig saaledes, at alle Byerne foruden enkelte Landsbyer have faaet indført Kødkontrol og faaet lavet Sundhedsvedtægter. De have søgt ikke alene at sikre sig mod, at Befolkningen fik fordærvet og usundt Kød, men ogsaa at skaffe sig et indbringende Aktiv, og dette sidste mener jeg ikke er helt rigtigt. At Befolkningen i Byerne vil sikres imod at faa fordærvet Kød, finder jeg absolut rigtigt, men at der samtidig direkte skal spørges om Tilladelse til Indførelse af visse Kødsorter, at der overhovedet skal spørges om Tilladelse til Indførsel og desuden betales en Afgift, finder jeg uheldigt og absolut forældet. Jeg mindes, at ved Forhandlingen i Fjor om denne Sag lignede et æret Medlem i denne Sal, nemlig det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), det nuværende System ved et Bomsystem af den Slags, vi havde i de saakaldte gode gamle Dage. Da var det saaledes — jeg husker, at gamle Mænd i min egen Fødeegn have fortalt det —, at naar Landboerne skulde ind til Købstaden for at sælge deres Produkter, bleve de standsede ved Byporten. Der kunde holde 50-100 Vogne bagved hinanden, og de kunde ikke faa Lov til at køre ind, før Vognen var gennemsogt og endevendt, og saa skulde der betales en Afgift, en Accise, inden de kunde faa Lov til at køre ind i Byen. Det nuværende System er noget lignende, ganske vist under en anden og mere moderne Form.

Den nuværende ret ejendommelige lokale Kødkontrol gør sig ogsaa gældende paa den Maade, at Byerne føre en Slags økonomisk Krig med hverandre. Man kan næsten ligne det ved en Beskyttelseskrig eller Toldkrig. Vi mindes vist alle, at et tidligere Medlem af dette Ting, Grosserer Peschke-Køedt, for en Del Aar